

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25699/2023
09.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Гордана Илић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Радуле Перовић, адвокат из ..., ради поништаја и раскида уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5422/21 од 26.10.2022. године, у седници одржаној 09.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5422/21 од 26.10.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5422/21 од 26.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву П 2407/2013 од 24.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се утврди да је ништав и не производи правно дејство Уговор о доживотном издржавању оверен пред Општинским судом у Смедереву 11.06.2009. године под РЗ 192/09 између сада пок. ГГ, бившег из ... као примаоца издржавања и туженог као даваоца издржавања. Ставом другим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев којим су тужиоци тражили да суд услед мане воље поништи уговор о доживотном издржавању оверен пред Општинским судом у Смедереву 11.06.2009. године под РЗ 192/09 између сада пок. ГГ, бившег из ... као примаоца издржавања и туженог као даваоца издржавања. Ставом трећим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев којим су тужиоци тражили да суд раскине уговор о доживотном издржавању оверен пред Општинским судом у Смедереву 11.06.2009. године под РЗ 192/09 између сада пок. ГГ, бившег из ... као примаоца издржавања и туженог као даваоца издржавања. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 371.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5422/21 од 26.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужилаца и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Тужени је поднео одговор на ревизију не захтевајући трошкове за његов састав.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни новим тумачењем права нити уједначавањем судске праксе. Образложење побијане пресуде је у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у случају утврђења ништавости, поништаја и раскида уговора о доживотном издржавању, а питања на која се указује као спорна, везана су за конкретну чињеничну подлогу и разрешење чињеничног питања конкретног спора. Указивањем да је прималац издржавања, сада пок. ГГ располагао реалним делом непокретности која је предмет спорног уговора о доживотном издржавању (а сувласник је са $\frac{1}{2}$ куће и $\frac{1}{6}$ парцеле), заправо се оспорава чињенично стање и оцена изведених доказа, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Указивање у ревизији на другачију одлуку Врховног касационог суда и одлуку Привредног апелационог суда, не указује нужно и на другачији правни став изражен у тим одлукама, јер одлука о основаности захтева у овој врсти спорова зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају.

Имајући у виду изнето на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску

противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости уговора о доживотном издржавању поднета је 15.07.2013. године, означена вредност предмета спора је 500.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**